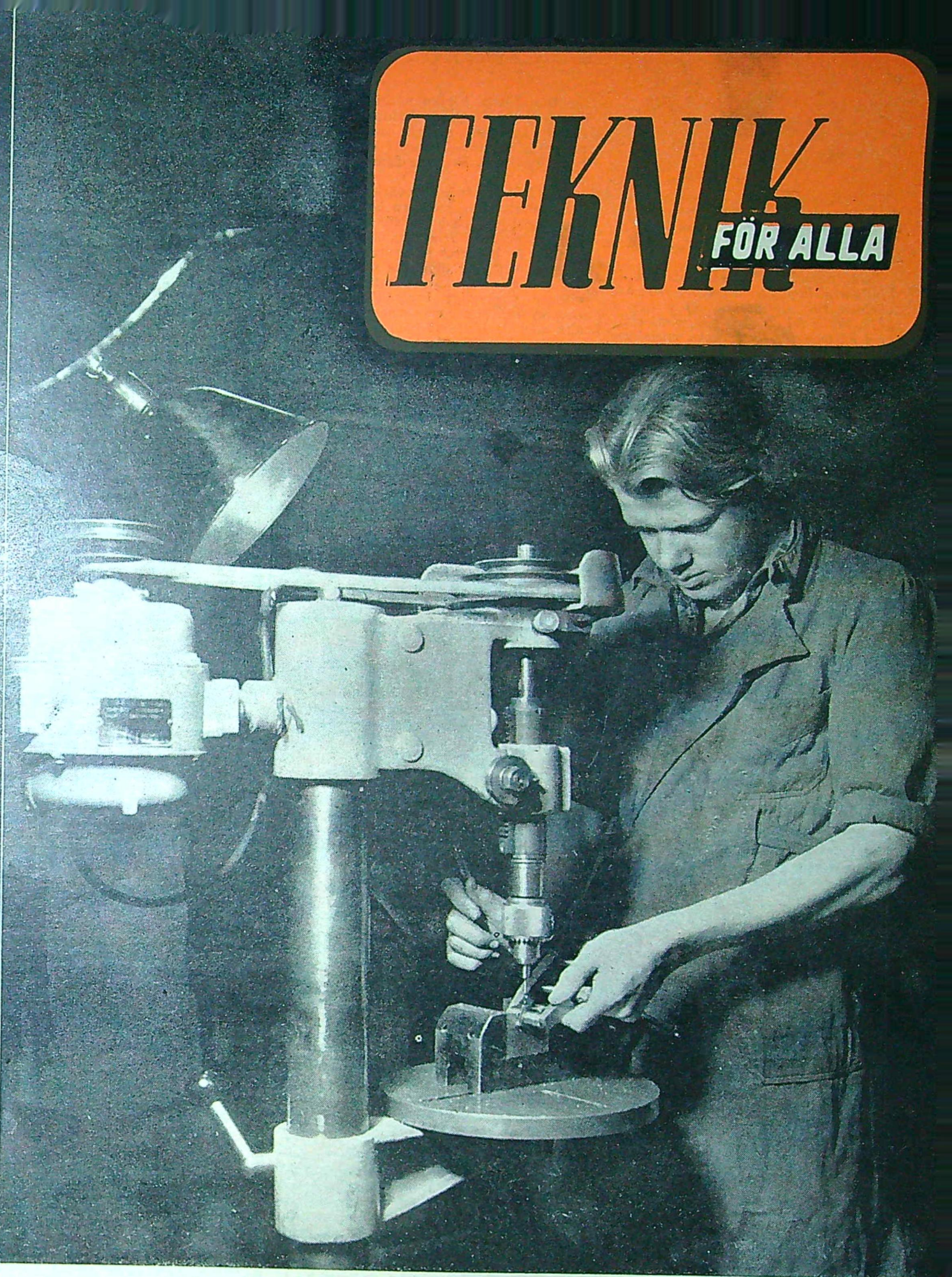

MODELLBYGGE • HÄNDIGT FOLK

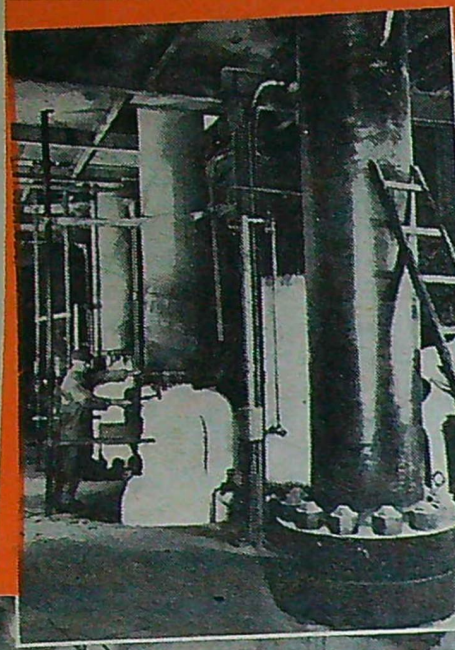
TEKNIK
FÖR ALLA

Nr 23 • 7 – 21 november 1947 • PRIS 50 ÖRE

Från konstgödsel till plastics

Nov

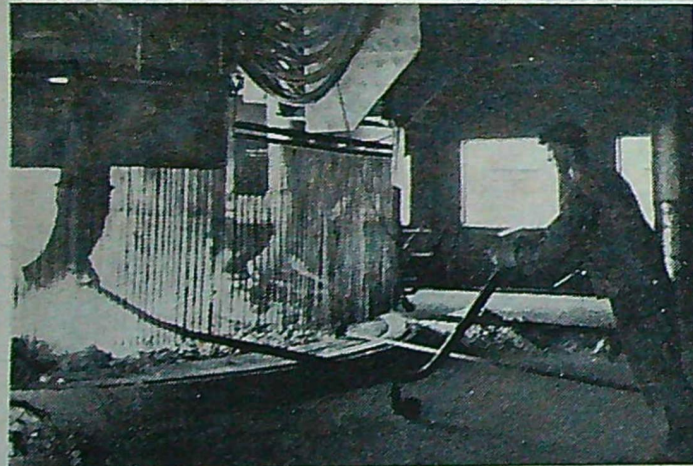

Och så kommer vi till de stora anläggningarna med de stora produkterna. Ljungaverk började planeras redan 1907, men var inte färdigt för igångkörning förrän 1912 — det gällde att förvärva rätten till vattenfallen, Hångstaforsarna i Ljungan, och allt som hade med vattenkraft att göra på den tiden var tidsödande procedurer. Kronan lade nämligen sin döda hand på nästan allt utbyggande av vattenfall i enskild ägo, ett tillstånd som varade praktiskt taget fram till det första världskrigets början. Anledningen till att Fosfatbolaget planerade en ny anläggning däruppe, var att bolaget på allvar började ägna sig åt framställning av kalkkväve. Man hade i dess dåvarande anläggning i Månsbo vid Dalälven gjort försök i relativt stor skala med kalkkväveugnar av ny typ och

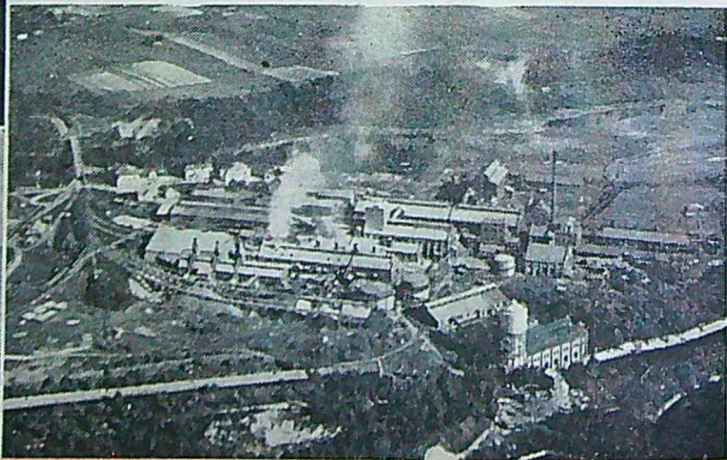
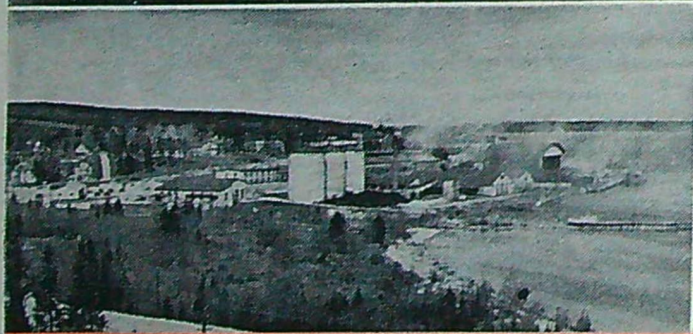
Översta bilden är från Ljungaverk och visar några ammoniakkolonner.

Här intill högtryckspressorer för ammoniaksyntes vid Ljungaverk. Där under chargerar en karbidugn vid Stockviksverken. De nedhängande kedjorna fungerar som ett skydd mot värmen.

De bögge vyerna nedst på sidan visar Fosfatbolagets nuvarande två huvudanläggningar. T. v. de relativt nyuppförda Stockviksverken strax söder om Sundsvall och t. h. anläggningen vid Ljungaverk, som körde i gång 1912.

dessa försök slog visserligen väl ut, men det befanns att man behövde tillgång till mera elektrisk energi än Avesta Storfors kunde leverera. Att bygga ut kraftverket där ytterligare stötte på hinder från jordägarnas sida och då såg sig Oscar Carlson ingen annan råd än att flytta verksamheten till annan plats. Den platsen blev som sagt Ljungaverk, vid järnvägslinjen Ånge—Sundsvall, ungefär 80 km från Medelpads huvudstad.

Redan i mitten av 1800-talet började världen oroa sig för att de naturliga, kvävehaltiga gödselmedlen skulle ta slut inom en nära framtid. De odlade växterna sög kväve ur jorden och detta måste ersättas. Chilesalpeter och andra kväverika gödselmedel gick åt i oroväckande stora kvantiteter och skulle de ta slut, stod världen onekligen inför en katastrof! Detta var ju så mycket bedrägligare som ju atmosfären innehåller ett outtömligt kväveförråd, men det besvärliga var att växterna inte kunde tillgodogöra sig detta kväve i dess s. a. s. naturliga form. Kvävet måste först bindas, "fixeras", som fackmännen säger, och att göra det var länge ett olösligt problem. Norrmännen Birkeland och Eyde löste det i början av 1900-talet och de stora anläggningarna för tillgodogörandet av luftkvävet vid Notodden och Rjukan anlades — för övrigt på initiativ och med kraftigt stöd av Marcus Wallenberg.

Men det Birkeland-Eydeska luftkvävet krävde ofantliga mängder elektrisk energi och den gick det nog bra att få fram till billigt pris i Norge, men ingalunda här hemma. Den norska luftkvävetemetoden var således ingenting för oss att ta efter. I Tyskland lyckades man emellertid åstadkomma reaktion mellan kalciumkarbid och kväve. Resultatet blev kalkkväve, som visade sig vara ett bra gödselmedel. Det visade sig dock svårt att tillämpa den metoden i industriell skala, bl. a. var den höga reaktionstemperaturen ett allvarligt krus.

En annan forskare, Polzenius, fann att om man använde klorcalcium som katalysator vid reaktionen blev arbetstemperaturen betydligt lägre. Detta var alltså en framkomlig väg, men även den hade sina nackdelar, inte minst den att produkten blev hygroskopisk tack vare närvaron av klorcalcium. Den svårigheten övervanns också och det av Oscar

Carlsons son Fredrik, som i likhet med fadern och brodern Birger, var kemist. Fredrik Carlson fann att man kom förbi klorcalciums nackdelar genom att i stället använda flusspat som katalysator. Han gjorde sin upptäckt i Dresden och skrev hem till fadern om den och som denne inte ville riskera att någon annan skulle komma före, tog han ut patent i sitt eget namn. Detta blev alltså det första kalkkvävepatentet inom Fosfatbolaget, men ingalunda det sista. 1906 byggdes den första kalkkväveugnen i Månsbo. Fredrik Carlson kom hem och konstruerade en ny ugnstyp, en automatisk och kontinuerligt verkande ugn, som kom i drift 1909.

När så fabriksbygget vid Ljungaverk sattes i gång 1911, leddes det av Fredrik Carlson, som blev det nya verkets förste disponent. Han var inte bara chef för anläggningarna, utan också uppfinnare och konstruktör av stora mått. Hans kalkkväveugn har redan nämnts. Den var stor som en masugn, cirka 3x3 m i fyrkant och med en ugnskropp av 17 m höjd. Därtill kom höjden för påfyllningsanordningar, inmatningsmekanism och tömningsanordningar, så att den sammanlagda höjden på ugnen uppgick till inte mindre än 22 m. Ugnarna var i pipan försedda med hyllor, från vilka den ovanifrån inmatade karbiden successivt fördes ned mot ugnens botten av motordrivna rakor. Under färden utför mötte karbiden den uppåtströmmande kvävegasen samtidigt som ugnen upphettades av ljusbågen mellan två horisontella elektroder. De första två ugnarna av denna konstruktion hade en kapacitet av ca 12 ton vardera pr dygn, senare byggdes två ugnar till, vardera med en dygnkapacitet av 30 ton — kalkkvävefabriken i Ljungaverk hade sålunda då en produktionskapacitet av ca 30 000 ton pr år. Numera har man i huvudsak övergått till ugnar av annan typ, till vilka vi återkommer längre fram.

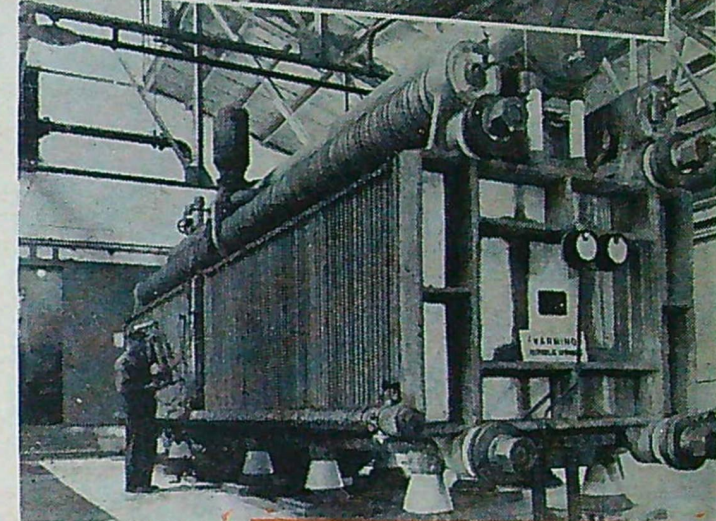
Hur fick man råvarorna till kalkkvävefabrikationen? Utgångsmaterialen är kalciumkarbid och kväve plus den lilla tillsatsen flusspat. Kalciumkarbiden erhålles genom sammansmältning av kalk och kol i en elektrisk ugn och kvävet får man vid Ljungaverk genom destillation av flytande luft i en anläggning enligt Claudes system.

Kalkkväve är som antytt ett utmärkt gödselmedel. Men för att tjänstgöra som sådant, måste det vara ytterst finfördelat och när det blir tillräckligt pulveriserat, dammar det alldeles förskräckligt. Här var alltså två problem, som måste lösas, innan lantbrukarna ville acceptera det nya medlet. Båda problemen är i dag lösta. Men tidigt uppstod ett annat hinder för kalkkvävetas snabba spridning bland våra jordbrukare. Det förhåller sig nämligen så, att kalkkvävet måste tillföras jorden i god tid före växtperiodens början. Tillföres det senare, då växtligheten redan kommit i gång, verkar det som ett dödande gift på de späda växtdelarna. Detta var något som det var svårt att lära jordbru-

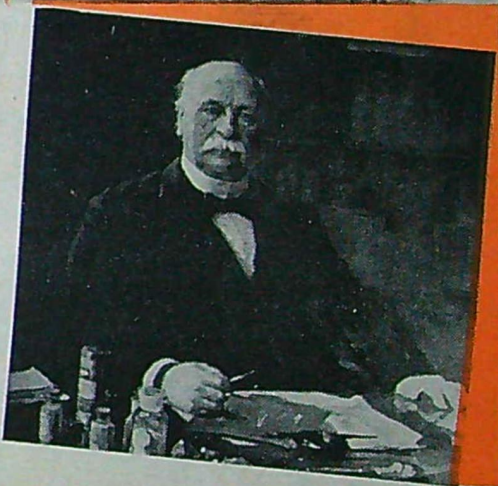
Tappning av karbid vid Stockviksverken.

Vätgaselektrolysör vid Ljungaverk.

Nedan t. h. företags grundare Oscar Fredrik Carlson.

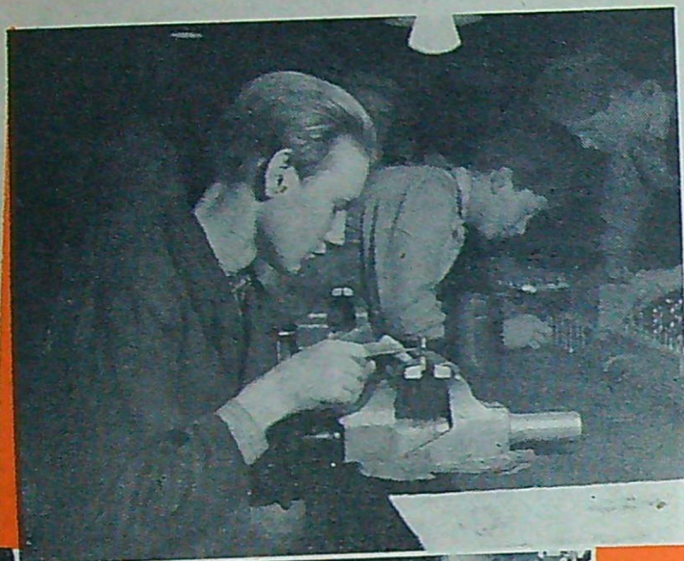

karna. De är ju i allmänhet ett konservativt släkte och därför tog det sin tid innan kalkkvävet slog igenom. I avvaktan på den tidpunkten, beslöt herrarna Carlson att "förädla" kalkkvävet till ammoniumsulfat. För denna procedur behövdes nya anläggningar, bl. a. byggde man en svavelsyrafabrik vid Ljungaverk och 1915 kunde man köra i gång med en ammoniumsulfatfabrik.

Men svavelsyran är besvärlig att framställa. Man beslöt därför att byta ut den mot en syra, som var bekvämare att få fram. Det låg närmast till hands att tillgripa salpetersyran, som med ammoniak gav ammoniumnitrit, en förening som har en ännu effektivare kvävehalt än ammoniumsulfatet. Till en början använde man en ugn för framställning av salpetersyra enligt Birkeland-Eydes metod, men numera har man övergått till en mera ekonomisk metod. Ammoniaken framställs på syntetisk väg genom att under mycket högt tryck — 200 à 300 atmosfärer — och hög temperatur binda väte och kväve vid varandra med hjälp av lämpliga kontaktsubstanser. Vätet får man genom att elektrolysera vatten och kvävet erhålles på det sätt, som nyss antydde, nämligen

genom destillation av flytande luft. I en särskild anläggning förbrännes därefter ammoniak till salpetersyra, som sedan ger ammoniumnitrat. Detta har emellertid en alldeles för hög kvävehalt, är med andra ord ett alltför koncentrerat gödselmedel. Det måste därför blandas med någonting annat, så att det blev mera "utspätt". Bolaget valde finpulveriserad kalksten till utspädningsmedel — därigenom vanns ju också den fördelen, (Forts. på sid. 25.)

T5 SERIEPRODUCERAR TfA-DIESELN

Den något mystiska rubriken vill berätta om ett efterföljansvärt initiativ vid Vasa Real i Stockholm, där en grupp pojkar ur T 5 genom välvilja och stöd från skolledningens sida får tillfälle att redan på detta tidiga stadium få erfarenheter av verkstadsproduktion av småmotorer — i detta fall TfA-dieseln.

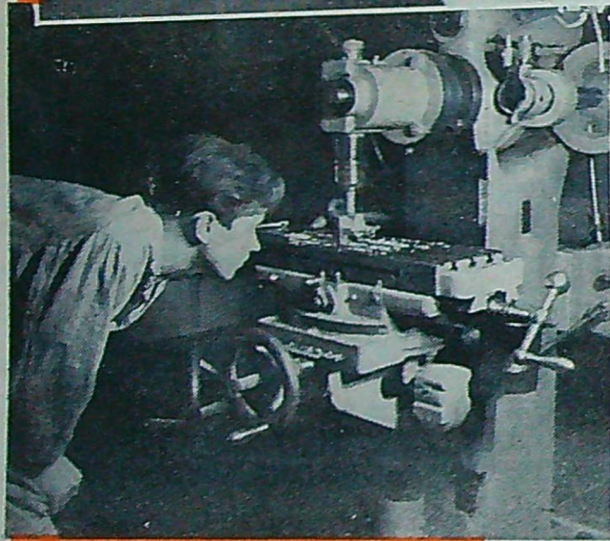
Vid Vasa Realskola i Stockholm bildades våren 1947 en motorklubb inom T 4, dvs. näst sista klassen i den linje som leder fram till teknisk eller, som den officiellt heter, praktisk realskolexamen. Det var pojkarna själva som tog initiativet men det möttes omedelbart av förståelse hos såväl lärare som rektor Hugo Grimlund, som redan från början förklarade sig villig att hjälpa pojkarna på bästa sätt.

Vad man framförallt strävade efter var att lära sig motorer rent praktiskt, och något effektivare sätt att nå dit än genom att själv tillverka motorer torde knappast finnas. Det var också den väg man gick. Efter en del diskussioner och studerande av ritningar beslöt man sig för att lägga upp en serietillverkning av den s. k. TfA-dieseln.

I och med att skolan ställde sig förstående till idén var den också relativt lätt att realisera. Som framgår av den stora bilden på sid. 7 har skolan en ypperlig verkstad till sitt förfogande. Tyvärr har på bilden kommit med endast en del av maskinparken, som består av en 7" svarv, fyra 6" svarvar och ett par mindre instrumentsvarvar, en kipp, fräsmaskin med tillsats för vertikalfräsning, en större och en mindre bormaskin, utrustning för smide och härdning, bl. a. en gashärdugn, ett gassvetsaggregat och en kallsåg. Denna lokal och utrustning ställes gratis till förfogande för klubbens arbetstimmar och dessutom tillhandahåller skolan sakkunnig ledning i form av yrkeslärare Henning Gustafsson, som uppenbarligen med ett levande intresse följer pojkarnas arbete och ser till att de inte begår några misstag.

Genom dessa åtgärder har kostnaderna för pojkarna kunnat nedbringas till 10 kr pr pojke. Vilka motprestationer lämnar då dessa? Ja, först och främst var det de som tog initiativet till det hela och därigenom gav skolan möjlighet att ge dem en bättre utbildning på detta område än vad som annars skulle ha varit möjligt, de sätter till sin tid, visserligen för sitt eget nöje men samtidigt lär de sig en hel del utöver det som kommer fram i lektionsrummet, och slutligen erhåller också skolan åtminstone en motor för sitt tekniska laboratorium.

Då Teknik för Allas medarbetare och fotograf besökte klubben under en arbetskväll hade man hunnit ungefär halvvägs genom serien. Det rådde en hektisk verksamhet i den lilla verkstaden

Överst är Roland Johansson sys-selsatt med filning av insugningskanalerna på cylindern. På mitt-bilden håller Sverker Henning på att plana vevhusets översida i en universalfräsmaskin. T. h. arbetar Finn Olov Dahlén i kippen för att framställa en planbit till en borrhigg.

högst upp under taket och på det stora bordet i verkstaden mitt växte travarna med färdiga detaljer.

— Vi har lagt upp en serie på 25 motorer, berättar yrkeslärare Gustafsson. Gruppen bestod ursprungligen av 19 pojkar men två har av olika anledningar fallit bort, så nu är det 17 kvar, och var och en av dem ska ha en motor då det hela avslutats. Dessutom ska skolan ha en och så behöver vi naturligtvis en felmarginal. Man måste komma ihåg att det här rör sig om unga pojkar, och man kan inte vänta samma säkerhet av dem som av gamla yrkesarbetare. I verkligheten har emellertid felprocenten varit fantastiskt liten.

Vi har lagt upp det hela rent verkstadsmissigt och tillverkar de olika detaljerna i serier. Därför kan vi inte ännu demonstrera någon färdig motor, men om några månader ska vi ha hela serien klar och färdigmonterad. Gjutgodset har vi köpt färdigt men i övrigt gör pojkarna allting själva. Även giganter och fixturer för arbetet har pojkarna själva konstruerat och tillverkat.

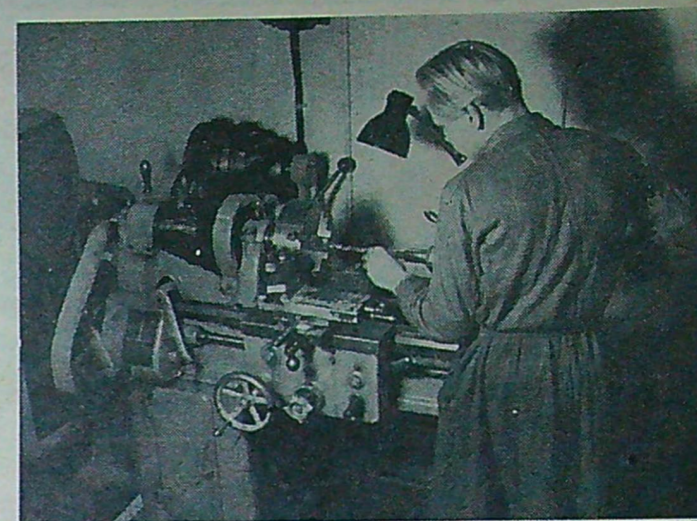
Så långt yrkeslärare Gustafsson. Han är ganska fåordig och vill inte säga så mycket förrän han har sina 25 motorer klara, men det är inget tvivel om att han är stolt över sina pojkar. Att han är ganska säker på att allt ska gå efter beräkning märks inte minst på att han räknar med att även pojkarna i den nuvarande T 4 ska få tillfälle att följa exemplet till våren. Troligen blir det då med en annan motor, ty det är inte meningen att experimentet ska stelna i en viss form.

Pojkarna själva, som samt och synnerligen drömmer om att bli ingenjörer, är naturligtvis entusiastiska och många av dem handskades också med maskinerna som om de aldrig gjort något annat i hela sitt liv, och en av dem uttryckte säkerligen allas uppfattning, då han förklarade, att detta var det roligaste sättet att lära sig motorer på han kommit i förbindelse med. I övrigt får bilderna tala för sig själva beträffande arbetet och entusiasmen.

Uppslaget är emellertid så värdefullt att det inte borde monopoliseras för pojkarna vid Vasa Real i Stockholm. Varken pojkarna eller skolledningen gör några patentanspråk gällande utan skänker idén med varm hand till var och en som önskar att utnyttja den.

H. C.

Överst brotchar Hans Olov Hellstedt, gruppens initiativtagare, cylindern. Därunder en konferens vid verkstadsbordet med yrkeslärare Henning Gustafsson längst till vänster. Nederst en vy av verkstadslokalen, t. v. syns pojkarnas lärare civillingenjör S.-G. Nordstrand.

HÄNDIGT

folk

FLYGANDE VINGE

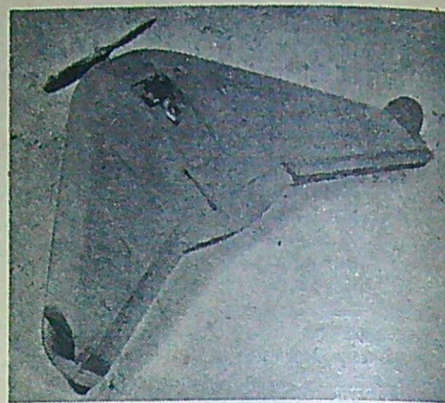
som U-kontrollplan

Med Wedgie, den linkontrollerade flygande vingen, presenterar Teknik för Alla en strålande nyhet för svenska modellflygare. Den tillhör de verkligt exklusiva sakerna men är samtidigt relativt lättbyggd. Det har länge klagats över att vårt modellflyg blivit allt för enkelriktat och urartat till tävlingsraseri. Med Wedgie vill TFA hjälpa modellflygarna på vägen mot ett friskt och roligt modellflyg.

Modellflygarna har alltid betraktat den flygande vingen som en särdeles svårflugen typ av flygplan. Man har därför varit rädd för att ge sig i kast med en sådan — trots att man kanske vetat att den rent teoretiskt sett bör ha en bättre prestanda än ett konventionellt flygplan. I praktiken har det visat sig vara rätt svårt att med en flygande vinge erhålla erforderlig stabilitet, främst då riktighetsstabilitet och i viss mån längdstabilitet.

Den hos oss nu alltmer populära U-kontrollen har emellertid gett modellflygarna en möjlighet att mera lyckosamt genomföra flygningar med flygande vingar och andra svårtrimmade typer. Genom linkontroll har man fått en metod att utprova nya typer och experimentintresset ges fullständigt fria tyglar.

"Wedgie" är en amerikansk konstruktion som har växt fram ur flera provtyper. Konstruktören berättar att han

Här ser vi tydligt den kraftiga pilform, som erfordras för en flygande vinge.

kvaddade många varianter av "Wedgie" innan han kom fram till denna lyckade konstruktion. Trots att modellen byggdes före den engelska reaktionsdrivna flygande vingen Armstrong-Whitworth AW-52 har "Wedgie" stora likheter med denna.

För att erhålla stabilitet i en flygande vinge måste den ha en rätt kraftigt tilltagen pilform, V-form liksom vanliga flygplan, kraftig skränkning och en tryckpunktsstabil vingprofil. På en U-kontrollmodell som "Wedgie" behöver inte V-formen vara så stor, emedan det inte ställs så stora krav på tvärsabilitet som på en friflygande modell. De andra faktorerna, som befördrar längdstabiliteten, är emellertid här nödvändiga. För den som inte känner till vad en tryckpunktsstabil vingprofil är för något, kan upplysas, att medellinjen i en sådan profil är S-formad och att tryckcentrum vid olika anfallsvinklar i det närmaste har konstant läge. Skränkning betyder att vingspetsen har mindre anfallsvinkel än vingroten.

På "Wedgie" är vingsprygelformen symmetrisk, men den tryckpunktsstabla formen erhålles genom en justerbar bred bakkant i stil med ett vanligt skevningsroder. Modellens höjdroder ligger i centrum vilket ger ett idealiskt momentant läge från tyngdpunkten. Uttagen för manöverlinorna ligger i tvärsaxelns plan.

Vore det inte för landningsstället så kunde modellen flyga lika bra utan fenorna på vingspetsarna. Hjulytorna, som ligger framför lateralcentrum, fordrar nämligen en komplementyta i det bakre lateralplanet.

Motor med tändningsattiralj — "Wedgie" är konstruerad för en Ohlsson 23 — ligger i modellens tyngpunkt, varför det erfordras en förlängd motoraxel, som dock är rätt så enkel att själv tillverka.

Byggnadsbeskrivning.

En flygande vinge är strängt taget enklare att bygga än en konventionell modell. Här kommer man ju ifrån det tidsödande arbetet med flygkroppen och har bara en vinge att koncentrera sig på.

Vingen byggs upp runt de två mittspryglarna mellan vilka motorbädden ligger. Först byggs alltså motorbädden, som sedan limmas mellan mittspryglarna och genom dessa skjuter sedan hu-

Montageritning av Wedgie.

Folkmotorbåtstävlingen

avgjord. Läs bärom i nästa nr.

vudbalken. På denna i sin tur trädes spryglarna B och C, varefter bak- och framkanterna kommer till och därefter de två ytterspryglarna. Med detta är stommen praktiskt taget klar, varför torsionsnåsen och vingspetsarna kan limmas fast.

Vridarmen för roderstängens formas av en bit plywood och dess axel lindas och limmas noggrant vid huvudbalken. Höjdrodret och den vridbara delen av vingbakkanten sägas eller skäres ut ur balsafлак, slipas och klädes med japanpapper eller dylikt. De fästes till vingen med ett par tunna aluminiumbleck, som sticks in i balsan. För "skevningsroder" bör användas rätt styv plåt, för det lättroliga höjdrodret däremot böjligare plåt eller ännu bättre ett par bitar sidan som limmas till ena sidan.

Landningsstället böjs av kraftig pianotråd och fästes till motorbädden. Fästet måste göras mycket noggrant och mycket kraftigt. Linda med någon kraftig björntråd och använd rikligt med lim.

Över och under mittpartiet runt motorn ligger två täckplåtar av aluminium. Gör först en mall i papper och klipp sedan efter denna ut täckplåtarna. Tänk på att uttag måste göras för tändinställningsspaken och till tanken och förgasarskruven. Plåtarna hålls fast med stålknappnålar.

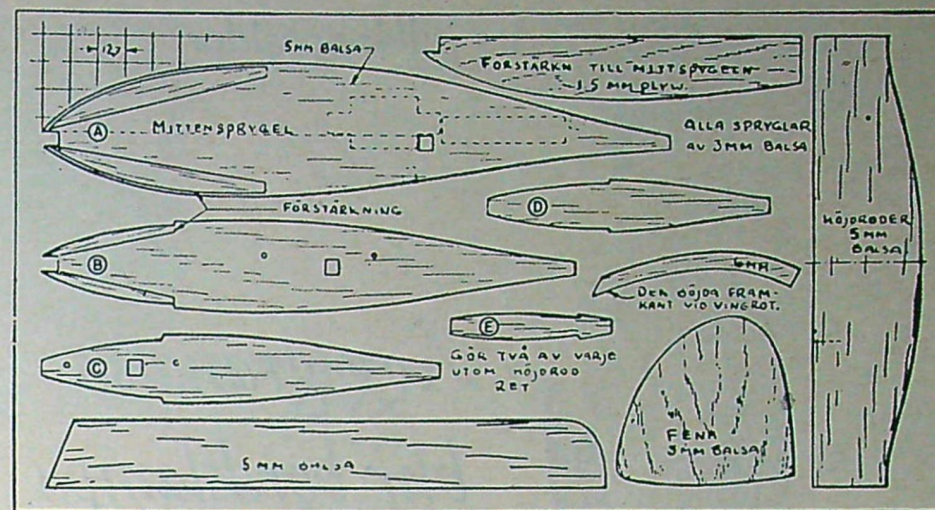
Modellen klädes helst med japansiden, japanpapper är för klen på en U-kontrollmodell, vilken som regel får ta emot hårda törnar innan "husse" lär sig bemästra linstyrningen. Klädseln bör impregneras rätt många gånger för att kunna hålla stånd mot all olja och bensin, som stänker från motorn.

Till sist måste sägas att en modell med förbränningsmotor måste byggas mycket kraftigt och stabilt. Limfogar får man vara särskilt noggrann med. Om det finns någon limfog i motorbädden måste den ovillkorligen förstärkas och lindas med stark björntråd — denna försiktighet är nämligen nödvändig emedan motorn framkallar starka vibrationer i stommen.

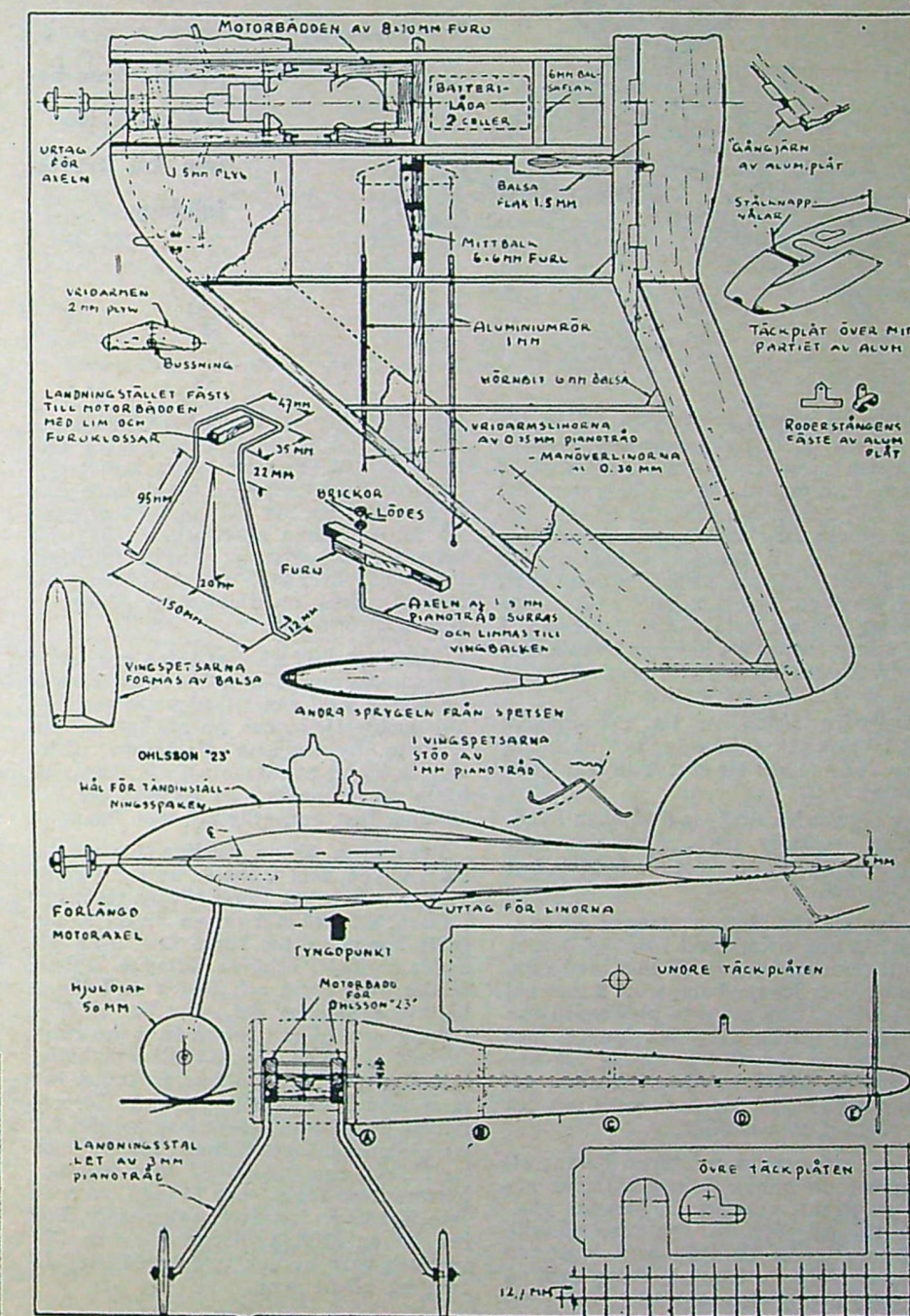
Originalmodellen var som sagt utrustad med en Ohlsson 23 men självfallet kan vilken motor som helst med samma volym användas. Motorbädden får dock ändras.

I flygfärdigt skick vägde originalmodellen 575 g.

Motorns placering långt in i vingen ger god stabilitet och god strömlinjeform.

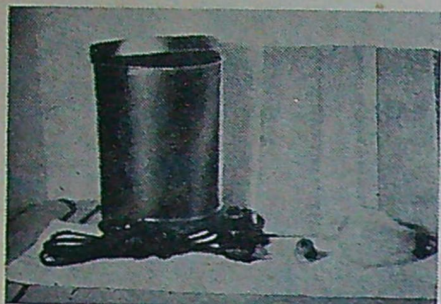

Ovan spryglritning och nedan översiktsritning till Wedgie.

TORKAPPARAT för FOTOGRAFIER

Det mest tidsödande arbetet vid hela kopieringsförfarandet är väntan på att bilderna ska torka. Det är ju inget hårt arbete men man vill ju så gärna

Alla delar som behövs för att tillverka tork-apparaten. Den har en torkyta på ca 850 cm².

lats med svart, matt färg. Denna bör helst sprutas på. Vi tunnar färgen och begagnar ett fixerrör, som kan fås i varje färghandel. Dekalkomanier (överföringsbilder) fästes slutligen på sina platser (se fig. E och G) enligt bruks-anvisningen. Vill ni ha eget namn på järnvägen ritas ni först helt lätt upp namnet och numret med blyerts och använder sedan en liten mjuk pensel. Stämpelfärg går bra att måla med.

Casey Jones.

World Copyright förf. och TFA.

Detaljlista till Micro-loket

Beteckning	Antal	Detalj
1	1	Sotshäpplucka
1g	1	Glaskula
2	1	Panna med hytt
2a	1	Skruv FS 2x10
2b	4	Skruv KS 2x4
3	1	Handrücke
4	1	Cylinderparti
5	1	Rambalk, övre
5a	1	Skruv FS 2x10
5b	1	Skruv KS 1,7x6
5c	2	Skruv FS 2x6
5d	1	Skruv KS 1,7x6
5e	1	Skruv KS 1,7x6
6	1	Snäckväxellager
6r	1	Gummislang
6x	1	Snäcka
6y	1	Stålaxel Ø 2,5x40 mm
6z	1	Stoppring
7	2 par	Löphjul utan axeltapp
8	1	Ledhjulsboggie (främre)
9	1	Rambalkplatta
10	2 par	Drivhjul med flänsar
10W	1 par	Drivhjul utan flänsar
10Wa	2	Stålbrickor
11	2	Koppelstänger
12	2	Vevtakar
12a	2	Skruv KS 1x3
13	2	Geldestyrning
13S	1	Spiralfjäder (se 21S)
13T	1	Koppling lok-tender
14	1	Stålaxel Ø 2,5x28 mm
15	1	Främre släpboggiefäste
16	1	Bakre släpboggiefäste
17R	1	Släpboggiesida, höger
17L	1	Släpboggiesida, vänster
18	7 par	Hjulpar med axeltappar
19	1 par	Hjulpar d:o, större
20	1	Permanentmagnetmotor
21	1	Tenderbotten
21a	1	Skruv KS 1,4x6
21b	2	Skruv KS 1,4x6
21c	1	Skruv KS 1,4x6
21s	1	Spiralfjäder (se 13s)
21brake	1	Bromscynder
22	1	Tenderkorg
22cable	1	Kopplingsladd
23	2	Boggmellanstycken
24	4	Tenderboggiesidor
25	1	Koppel

Dessutom medföljer 3 st. skruv dim. FS 1,7x4 för sammanfogning av tenderkorg och tenderbotten samt 2 st. 2x4 för motorfäste.

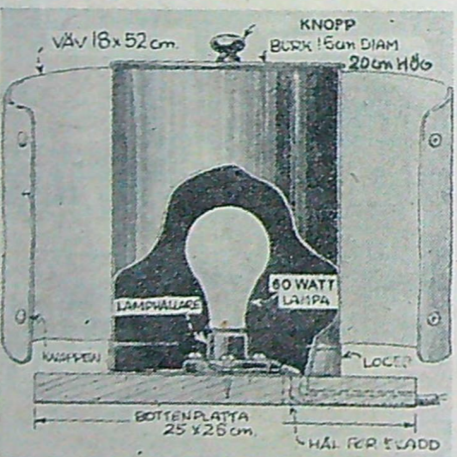
se resultatet. Men här kommer en apparat som förkortar denna timplånga väntan till några minuter. Det är en enkel elektrisk torkapparat. En 60-watts glödlampa användes som värmekälla.

Det övriga materialet är så vanliga saker, att de säkert finns hemma eller i varje fall är mycket billiga att köpa. Det behövs en bleckburk ungefär 15 cm i diameter och ungefär 20 cm hög, en knapp (som handtag), en lampa med lamphållare, en sladd och en bit markisväv eller liknande tjock väv. En träplatta att montera det hela på är också önskvärt. Den kan ges dimensionerna 25x25 cm eller så som man själv önskar.

Kasta så en blick på ritningen. Det kan synas att det vore enklare att dra sladden rakt ut genom lockets sida men då kommer den att hindra, när burken sätts i "locket". Dessutom kommer sladden att efter en tids användning nötas sönder mot den skarpa kanten, så att kortslutning småningom uppstår. Även om det är mer arbete att dra sladden genom botten så lönar det sig i längden. "Locket" behöver inte skruvas fast vid bottenplattan med särskilda skruvar utan hålles på sin plats av lamphållaren. Mellan lamphållaren och "locket" lägges ett stycke papp eller helst presspapp för isolationens skull.

Markisväven hålles på sin plats med ett par tryckknappen eller liknande. Bäst är nog att sy en bred fäll i ena änden och i denna trä en träpinne med ett gummiband fäst i var ände. När sedan apparaten används spännes gummibanden över ett par krokrokar eller knappar fastlödda i burken.

När apparaten ska användas fästes korten runt burken med hinnan mot burken och duken svepes om. Efter det lampan varit tänd några minuter kan duken tagas bort och korten är då torra.

Ritning till torkapparat.

Låda för färgbilder

En trälåda enl. figuren t. h. fodrad med wellpapp blir en bra förvaringsplats för färgbilderna. För att pappan ska hålla längre och för att den ska bli styvare shellackeras och fernissas den.

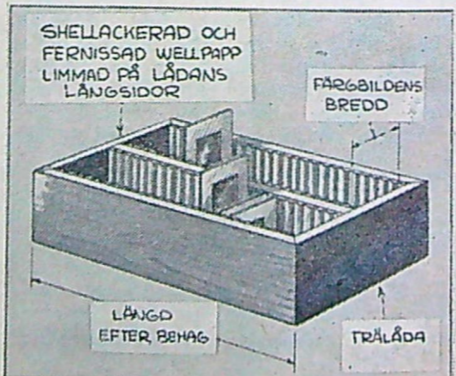
Karl-Erik Andersson med Seaoy Boy från 1944.

GAMEN 5-årsjubilerar

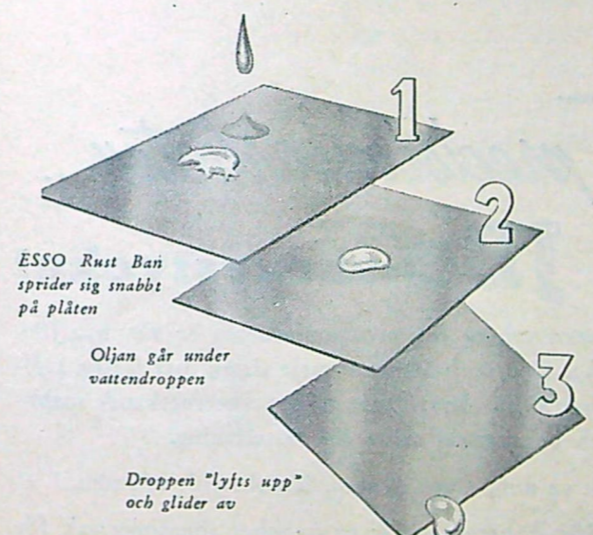
En höstkval 1942 bildades flygklubben Gamen i Norrköping av några unga pojkar som samlats uppe på en vindlokal. Första året gjorde klubben inte så stort väsen av sig, då man främst ägnade sig åt byggen och trimning men sedan har den tävlat så mycket flitigare. 1945 vann man uttagningsstävlingen till Rikspokaltävlingen men kunde på grund av ekonomiska svårigheter inte delta i finalen. Vid Vingarnas jubileumstävling samma år vann Gunnar Kalén S 2 i hård konkurrens med Skandinavens bästa modellflygare och samma man vann S 2 vid Vintertävlingen i Örebro, där klubben blev tvåa i lagtävlingen.

Under 1946 startade klubben en modellflygserie efter ett helt nytt system, i vilken även stadens tre övriga klubbar deltog. Arrangörklubben segrade själv i den mycket lyckade tävlingen som fick stor publicitet i lokalpressen.

1947 inleddes med en klubbmatch med Vingarna, som stockholmarna vann, trots att Gamen tog hem två individuella segrar. Revanschen kom emellertid i somras på Skarpnäcksfältet. Under 1947 års vintertävling vann Karl-Erik Andersson S 1 och klubben kom på andra plats i lavtävlingen. I somras blev vidare Gunnar Kalén uttagen till fyrlandskampen i Odense, där han kom på 8:e plats. Kape.

OLJAN som går under vatten...

Den färdiga detaljen kommer ur maskinen — ytorna är noggrant bearbetade — detaljen kostar mycket pengar. Nu uppstår frågan: hur skall den skyddas mot rost i förråd eller under transport till hopsättning? Alla verkstadsmän vet att rosten är en kostsam fiende, men hittills har ej saluförts något medel, som ger effektivt rostskydd och är enkelt och billigt att anbringa. Nu när kriget är över och de noggrant bevakade hemligheterna släppts fria kommer Esso med en verklig nyhet: *Oljan som går under vatten!* På bilden överst (1) har en vattendroppe placerats på en polerad stålplåt. Några droppar ESSO RUST BAN 392 tillsättes — de sprider sig i ett tunt lager, går under vattendroppen och lyfter den (2).

Lutas plåten, eller skakas den (3) glider vattendroppen av! — Efter en kort stund avdunstar lösningsmedlet men en mycket tunn hinna av rostskyddsmedlet finns kvar. Den ger fullgott rostskydd inomhus under veckor och behöver ej avlägsnas vid montering, då den löser sig i vanliga mineralolja och fett.

Ett mera motståndskraftigt rostskydd för utomhuslagring eller för skeppning är ESSO RUST BAN 324, som ger säkert rostskydd i årtal.

Har Ni rostskyddsproblem i Er verkstad rådgör med ingenjörerna på vår Varutekniska Avdelning, tel. "Svenska Esso."

"Elektriskt grammofonverk"

Bygg själv för en ringa kostnad efter vår ritning med en cykeldynamo som motor, grammofonverket "GARO" för växelström. Pris för ritning jämte utförlig arbetsbeskrivning kr. 2.35. Vid försökslikvid portofritt.

FIRMA RANDERS, GRAVSNÄS

Härmed rekvideras st. Garoritning jämte arbetsbeskrivning.

Namn:

Adress:

TFA

H. ALBIHNS PATENTBYRÅ A/B

(f. d. Th. Wawrinsky's Patentbyrå A/B)

Kungsgatan 4 A, Stockholm.

Telefon: 23 19 10 (växel)

Kontor i Göteborg: N:a Hamng. 18.

Firman grundad 1891.

Patentombud:

M. Kierkegaard, L. Dorman, G. Ernerot,
O. Clauss.

Medlemmar av Svenska Patentombuds-
föreningen.

TfA:s yrkesorientering

(Forts. fr. sid. 11.)

konstruerade syrgasapparater. Märkare (5) märker ämnen med resp. charge-nummer och postare (1 3 5) ordnar inlastning av ämnen enligt uppgjorda listor. Lastare (1 3 4) lastar ämnen och kranförare (traversförare) (6 12 15 17 18) reglerar kranens rörelser.

Övrig personal, som ofta kan vara gemensam för flera valsverk utgöres av förmän (6 8 13 17 18), som leder och fördelar arbetet. Övervalsmästare (valsmästare 6 8 13 17 18) är produktionsförmän i valsverken, där de leder och fördelar arbetet. Patrullpersonal (1 3 4 6 8 13 15 17 18) byter valsar, provar och ställer verken samt utgör reserv för samtliga befattningar. Materialmän (ämneskontrollörer, kontrollörer 8) handhar och kontrollerar infrakten av ämnen samt kontrollerar materialet under dess gång genom verken. Skrotupptagare (2 3 [7]) uppsamlar skrot och städare (sopare 3 [7]) håller rent.

Utbildning och utbildningstid.

Förmän, valsmästare, ställare m. fl. har ofta börjat som upptagare, ringresare, knippare etc. samt sedermera blivit rätare eller skruvare. Då de börjat valsa kan gången ha varit: förvalsare, fyrkantvalsare, ovalvalsare, patrullag, ställare. Utbildningstiden beräknas vanligen till 3 å 5 år. Av ugnspersonalen har värmaren ofta tidigare varit hjälpvärmare eller inläggare under 1—2 år. Synare har vanligen varit hjälpsynare under 1—2 år.

VICI ELEKTRISKA LÖDKOLVAR

SANTORIN-VERKEN AB.

Kungsgatan 27, Stockholm.
Tel. 10 22 42

EXTRA inkomst under 1947

genom ombudskap för TFA

Rekvirera ombudsvillkor!

Till TEKNIK för ALLA

Box 8137, Stockholm 3.

Undertecknad önskar få sig tillskickat ombudsvillkor och material.

Namn:

Bostad:

Adress:

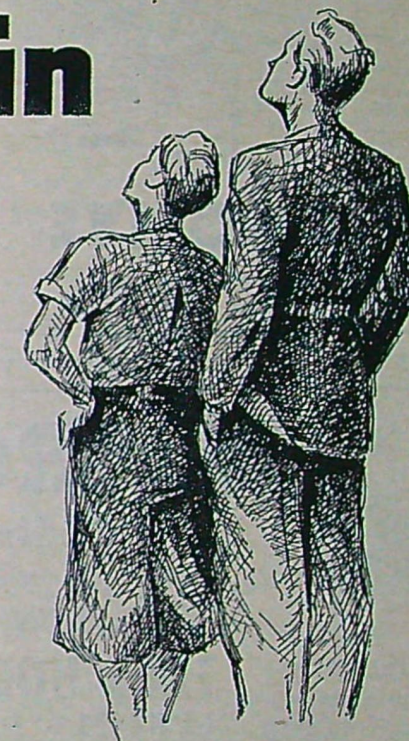
Telefon:

Lättmetall framtidsmetall

för framtidsmän

Det är fläkt och fart kring lättmetallen — materialet med de stora möjligheterna. Där det händer något nytt är ofta lättmetall med — den är framtidsmetallen för framtidsmännen. Dess förmåga att förena styrka med låg vikt kommer att innebära revolutionerande lösningar på alltfler områden. Ännu är vi bara ett stycke på väg. Lättmetallåldern ligger framför oss. Du kan vara med från början genom att följa utvecklingen i tidningen Metallen. Där redogöres för nya rön och framsteg. Den behandlar förutom lättmetall även koppar, mässing och andra icke-järnmetaller, och den utkommer varannan månad. Du får Metallen gratis, om Du sänder in nedanstående kupong.

Följ utvecklingen i "METALLEN" Du får den gratis

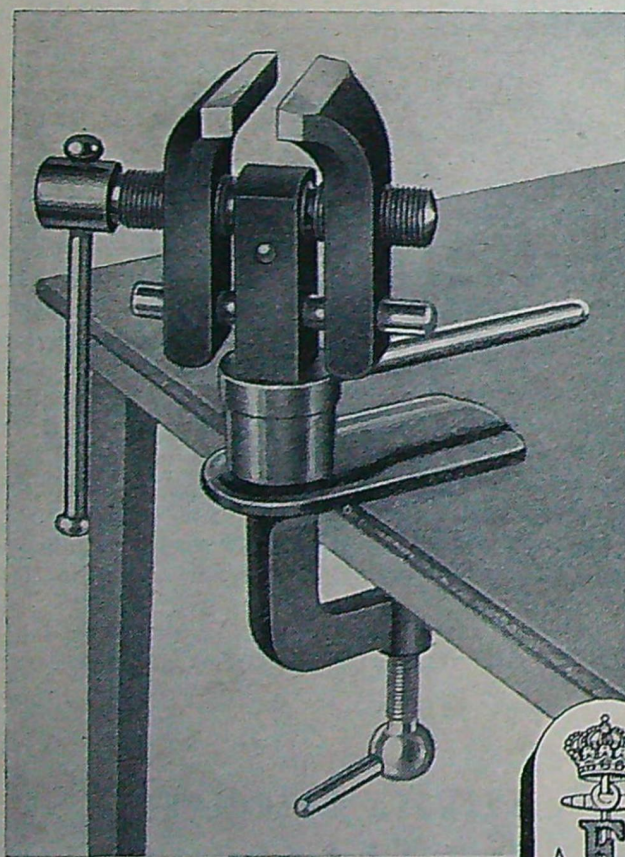

Till AB SVENSKA METALLVERKEN,
Reklamavdelningen
Stockholm 1.
Sänd mig gratis och portofritt varje
nytt nummer av tidningen Metallen.

Namn

Adress

Postadress

För precisionsarbeten...

nya JBe-skruvstycket

Ett precisionsverktyg för precisionsarbeten är vårt nya JBe-skruvstycke. Det är helsmitt i varje detalj, har frästa, refflade, härdade käftar, är vridbart med excenterverkande snabb-låsning och har kraftig tving för fastsättning.

Käftbredd: 54 mm. Gap: 43 mm. Total höjd: 212 mm.

Det nya JBe-skruvstycket är en verkligt förnämlig sak för finmekaniker, urmakare, radioreparatörer m. fl. och en prydnad för hobbyverkstaden. Begär att få se det hos Er järnhandlare!

JERNBOLAGET

JERNMANUFAKTUR AKTIEBOLAG, ESKILSTUNA

ESKILSTUNA

NYHETER från SVENSK INDUSTRI

Sverige får diamantsliperi

Sverige har tidigare inte haft något inhemskt diamantsliperi utan varit helt beroende av utlandet på detta område. Nu ser det emellertid ut som om ett sådant skulle komma till stånd. Stiftelseurkund har nämligen utfärdats för ett bolag med uppgift att driva diamantsliperi och därmed förenad verksamhet. Enligt uppgift kommer starten att ske redan i slutet av november.

Jättegatorer till Harsprånget

Harsprångets under byggnad varande kraftstation kommer att få de största vattenturbindrivna generatorer, som någonsin byggts i Europa. Det blir tre generatorer med en effekt vardera på 105 000 kVA och överträffas endast av generatorerna i Grand Coulee i USA, som är på 108 000 kVA.

Statordiametern är ca 10,5 m och totalvikten i det närmaste 800 ton. Turbinerna, som också de är av rekordmått, driver generatorerna med en hastighet av 167 r/m. Generatorspänningen är 16 000 V.

Då rotorringarna är alltför stora för att kunna fraktas på järnväg även om man vidtar specialanordningar, kommer dessa att byggas upp i själva kraftstationen av 14 000 plåtsegment.

Västerås kraftverk får jätteångpanna

Byggnadstillstånd har beviljats och Vattenfallsstyrelsen har fått tillstånd att ta i anspråk det investeringsanslag på 2,5 milj. kronor, som riksdagen beviljat till en ny ångpanna i Västerås kraftstation. Ångpannan ska betjäna den nya turbin på 60 000 kWh, som kraftstationen håller på att bygga och som väntas bli färdig nästa höst. Pannan kommer

att få en kapacitet på 300 ton ånga i timmen. Med hjälp av den nya pannan och den nya turbinen kommer man att både kunna öka kraftproduktionen och samtidigt minska dess kostnader. Konstruktionsarbetena pågår och om två år räknar man med att hela anläggningen ska vara klar, men redan nästa år väntar man att kunna utnyttja den partiellt.

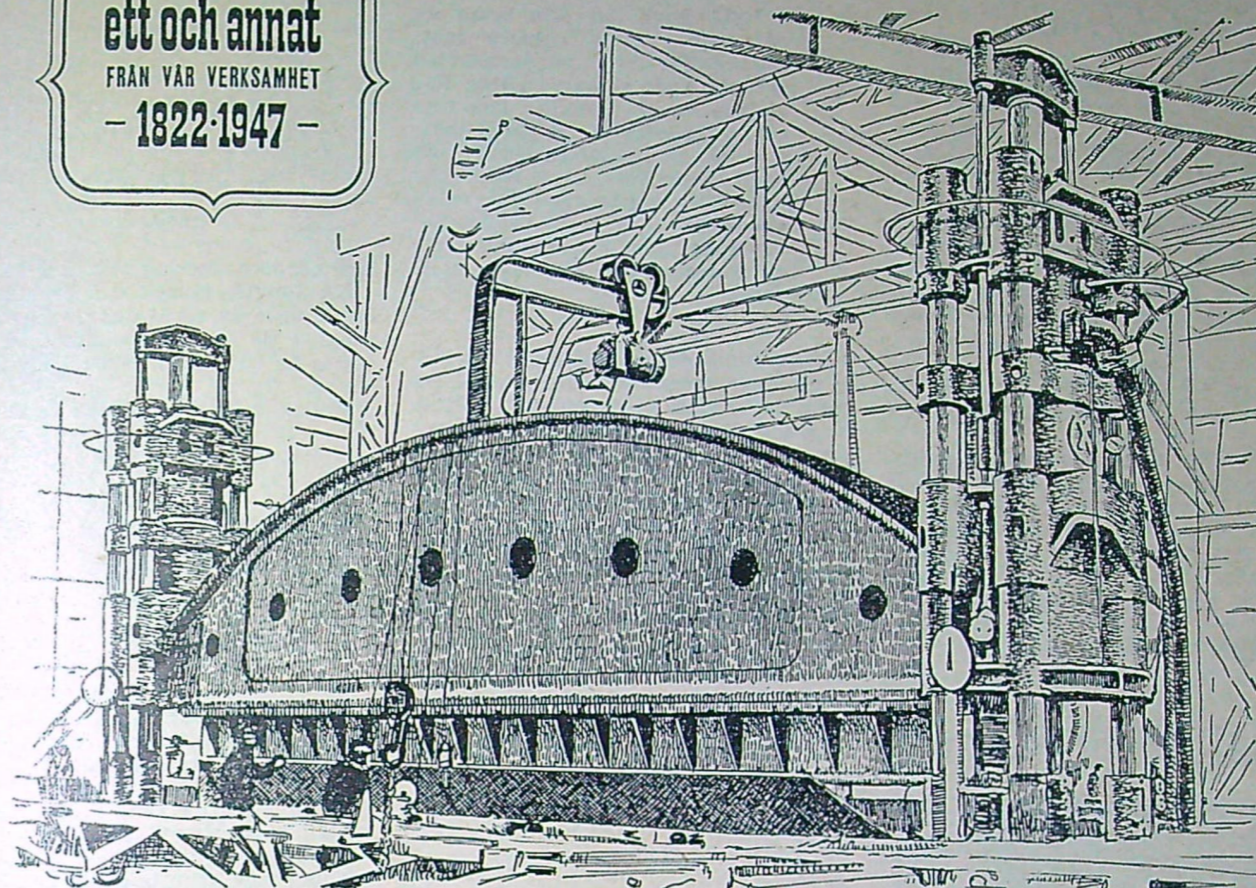
Krångedeverken utvidgar

Krångede kraftverksaktiebolag får i dagarna två utvidgningar klara. Dels har i Gammelänge kraftverk körts i gång ett nytt aggregat på 20 000 kW och dels kommer under denna månad det sjätte aggregatet i själva Krångedeverket att tas i bruk. Det är på 35 000 kW. Därmed är Krångedes första bägge kraftverk helt utbyggda, Gammelänge med 60 000 kW och Krångede med 210 000 kW, som därigenom blir Sveriges f. n. största kraftverk.

Bolaget startade sin verksamhet 1936 med en anläggning på 70 000 kW och har alltså på den gångna tiden nästan fyrdubblat sin kapacitet. Under normala vattenförhållanden betyder de nya installationerna ett krafttillskott av ungefär 150 milj. kWh.

Dessutom har bolaget under utbyggnad ett kraftverk för 40 000 kW i Mörsil, vilket beräknas bli driftsklart under 1949, och har dessutom ansökt om byggnadstillstånd för en anläggning vid Ramsele i Faxälven. Detta verk är beräknat för 90 000 kW.

ett och annat
FRÅN VÅR VERKSAMHET
- 1822-1947 -

Den 1:sta pressen, levererad till Eriksbergs Mek. Verkstad, Göteborg.

Signor Pio från Italia

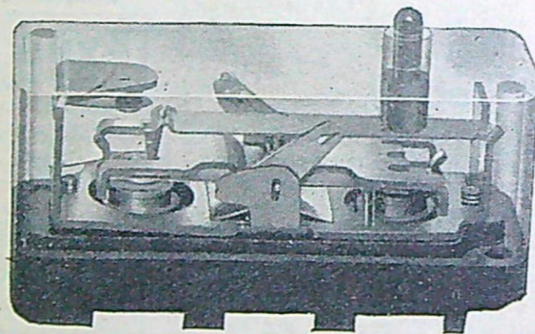

Pio är ett välkänt namn också i Italien, där man liksom här i Sverige lagt märke till vilken skärpa och livslängd vi PIO-sågar har.

CON-TAC-TOR

Snapswitch

momentbrytare

är en liten, nätt, enpolig tvåvägsbrytare med stora möjligheter. Lätt att anbringa såsom gränslägesströmbrytare, impulsgivare vid reversibel rörelse, för elektriska räkneverk m. fl. användningsområden.

- Bryteffekt: 5 amp. vid 220 volt växelström.
- Okänslig för vibration.
- Snabb reaktion, bryter intill 8 ggr per sek.
- Dimension: 50x25x20 mm.
- Lång livslängd, 500.000 brytningar utan åverkan.

Rådgrör med våra ingenjörer!

HONEYWELL-BROWN A.B.

KUNGSGATAN 74, STOCKHOLM
Tel. växel: 23 47 05.
Associerad med Minneapolis-Honeywell
Regulator Company, U. S. A.

ESAB

I den med anledning av Elektriska Svetsningsaktiebolagets år 1944 inträffade 40-årsjubileum utlysta internationella prisutställningen i rationellt och effektivt utnyttjande av bågsvetsmetoden har

Ingenjörerna
Per V. Norlin
och
Carl A. Eliason
Motala Verkstad
sällskaps

2:dra Pris Kr. 8000

för tävlingsåret med motto
"Bågsvetsning-stålgjutgods-vakat stål"
avseende en 1200 tons hydraulisk press.

Göteborg den 4 nov. 1944

Per V. Norlin
Sveriges tekniska utställning

Carl A. Eliason
Sveriges tekniska utställning

Per V. Norlin
Sveriges tekniska utställning

*kraftig press
gav fint pris*

I ESAB:s internationella pristävling 1944 belades 2:dra plats av två MV-ingenjörer. Pristagarna hade till tävlingsobjekt valt en 1.200 tons hydraulisk press för varvsindustrin. Denna press kunde tidigare icke erhållas i Sverige på grund av pressbordens stora dimensioner. Genom den prisbelönta lösningen, i vilken bl.a. bågsvetsningen utnyttjades på ett synnerligen rationellt sätt, möjliggjordes inte endast tillverkningen inom landet utan konstruktionen visade sig även ifråga om säkerhet och pris vara överlägsen vad de utländska konkurrenterna hade att komma med.

AKTIEBOLAGET MOTALA VERKSTAD

Min väg till verktygs-konstruktör

Nu går det nog . . .

— Och nu fortsätter Ni studierna?
— Ja, nu läser jag på en ingenjörskurs hos Brevskolan och med det underlag jag nu har tror jag nog det ska gå bra. Om jag däremot omedelbart tagit itu med en så omfattande kurs hade jag kanske aldrig klarat upp den. Och häri tror jag förresten fördelen med Brevskolan ligger — att de vill att man ska börja med en mindre kurs för att sedan steg för steg nå det slutliga målet, säger Thenwert till sist.

var både intressant och spännande, säger Hugo Thenwert, som här berättar hur det gick till.

att börja läsa per korrespondens då jag härigenom samtidigt kunde få god praktisk erfarenhet genom mitt dagliga arbete. Jag tillskrev några olika skolor och med ledning av det intresse och den omsorg man ägnade upplägningen av mina studier valde jag Brevskolan, och den personliga kontakt som redan från början skapades mellan mej och skolans lärare har sedan dess ytterligare förstärkts.

Det första jag läste

hos Brevskolan var matematik och sedan fortsatte jag med en del kompletterande kurser. Detta hade till följd att jag så småningom blev finmekaniker, verktygsarbetare och förman, och i början på 1946 sökte och erhöj jag anställning som arbetsstudiemann här hos Hägglund & Söner i Örnsköldsvik. Då jag emellertid var mera intresserad för nyskapandet tog jag en verkställarekurs vid Brevskolan och när den var klar fick jag komma in på konstruktionsavdelningen där jag nu sysslar med ritningar till nya verktyg för bl. a. karosseri- och elektromekaniska tillverkningar.

I Örnsköldsvik träffar vi Hugo Thenwert, vilken som 14-årig elev började med ett enkelt tempoarbete på Haldatameter i Halmstad och nu sitter som konstruktör vid en av landets största industrier inom sitt område.

— Hur har det gått till, frågar vi honom.

Thenwert vid sitt ritbord hos Hägglund & Söner i Örnsköldsvik.

— Ja, det har ju inte gått på en gång, kommer det lite blygsamt. Då jag ej hade ekonomisk möjlighet att studera efter avslutad folkskola beslutade jag mig för

Tag fasta på Thenwerts slutord och börja med en mindre kurs där Du kan prova studiemetoden och själv komma underfund med Dina möjligheter att klara större uppgifter. Brevskolan har många sådana kurser och genom nedanstående kupong kan Du rekommendera ett utförligt prospekt över det ämne som intresserar Dig. Är Du osäker om kursvalet, så skriv bara några rader till vår studieråd-givning.

Brevskolan

STOCKHOLM 15

Sänd prospekt över de kurser jag strukt under

Form for sending a prospect, including fields for name, address, postal code, and contact information.

- List of courses offered by Brevskolan, categorized by subject: Realskolekurser, Föreningsungdomen, Musikledarkurs, Motorteknik, Språkkurser, Kurser för kvinnan, Mekanisk verkstadsteknik, Maskinlära, Föreningsstarkurs, Praktisk hand-kunskaps, Praktisk räknings, Aktuella orientering, Föreningsteknik, Föreningskunskap, Att tänka och diskutera, Talarekurs, Aktuella orientering, Samhällsorientering, Industriell demokrati, Företagsekonomi, Psykologins grundfrågor, Sociala frågor, samhällskunskap och ekonomi, Parti och politik, Kommunalkunskap, Föreningsungdomen, Deklaration, Nationalekonomi, Svensk socialpolitik, Arbetslagstiftning, Kurser för kvinnan och hemmet, Kvinnoerna och folkstyret, Hemmet och vi, Folkhälsans grundfrågor, Barnens lek- och verksamhet, Vårt kosthåll i teori och praktik, Vad vet Du om Dig själv, Svetsningsteknik, Verkmästarekurser, Förmanskurser, Yrkeskurser, Gjuteriteknik, Mästar- och Förmanskurser, Gjuteriteknik, Smdesteknik, Mästar- och Förmanskurser, Smdesteknik, Verktadsnlecker, Verkmästarekurser, Förmanskurser, Yrkeskurser.

BOKREVY

Verktygens användning. Under kriget då den mekaniska industrin växte allt för snabbt i förhållande till tillgången på yrkeskunnig arbetskraft accentuerades ett gammalt problem. Då man inte gärna kunde använda oskolad arbetskraft för verktygstillverkningen hotade denna del av produktionen bli en "flaskhals" som hindrade även andra avsnitts utveckling. I USA började man därför en omfattande propaganda för att lära arbetarna att rätt handskas med verktygen. En stor kampanj med affischer och instruktionsblad som visade verktygens rätta och felaktiga användning startades.

Senare samlades detta material efter bearbetning av Carl C. Harrington till en bok, som nu översatts till svenska, varvid en ytterligare bearbetning skett (Handskas rätt med verktyget, Forum). Naturligtvis har boken tagit intryck av det sätt på vilket den tillkommit och naturligtvis skulle en hel del anmärkningar kunna framställas på vissa punkter. Men betraktar man den som en helhet måste man säga, att den fyller en verklig uppgift och kan ge inte minst det aktiva verkstadsbefälet många uppslag.

Något för pojkarna.

Pojkar lider av en obotlig verksamhetslust, som ibland kan bli irriterande för föräldrarna. Denna verksamhetslust kan emellertid bli av verkligt värde om den rätt utnyttjas. Modellbygget är en väg att länka aktiviteten i riktiga banor, men svårigheten är ofta att få tag i uppslag för pojkarna innan de ännu är färdiga att ge sig på mera komplicerade saker. Allt kostar ju i allmänhet pengar och därför är en samling uppslag och ritningar på intressanta föremål, som kan tillverkas med de verktyg som vanligen finns i ett hem och av sådant material som man kan få tag i utan allt för stora kostnader något föräldrarna ofta frågar efter. Tfa försöker i görigaste mån tillfredsställa behovet men ofta frågar man efter en samling uppslag.

För alla dessa har KF:s förlag kommit med en önskebok: Odd Rönningens Pojkarnas modellbok. Den innehåller ett 75-tal uppslag för pojkarna i åldern 8-15 år och svårighetsgraden varierar. Gemensamt för alla beskrivningar är emellertid att författaren inte förutsätter att hans läsare kan allt i förväg utan grundligt förklarar hur det hela ska utföras.

Ny bägsvetshandbok.

Aseasvets har släppt ut en ny handbok: Bägsvetshandbok, som säkerligen kommer att uppskattas av de grupper den är avsedd för, nämligen svetsare och arbetsledare. Den utgör i verkligheten en väsentligt utökad, omarbetad och moderniserad upplaga av civilingenjör D. du Rietz' Praktisk handbok i bägsvettsning som Aseasvets köpt förlagsrätten till. Den som stått för omarbetningen är ingenjör E. Bylin hos Aseasvets och han har för flera avsnitt haft hjälp av olika experter. Slutresultatet har blivit en gedigen, modern handbok på 260 sidor och med ca 250 illustrationer.

H. C.

Advertisement for Bilreparatörskurser (2-4 month courses starting Nov 24, 1947), Svetsningskurser (8-week combined gas and electric courses starting Nov 24, 1947), Handelskurser (5-month commercial course starting Jan 27, 1948), and Skövde Praktiska Skola (Döbelngatan 9, Skövde).

Advertisement for STHLMS TEKNISKA INSTITUT, DAG- & AFTONSKOLOR, CENTRUM KUNGSGATAN 32 STOCKHOLM. Includes details about engineering and technical courses.

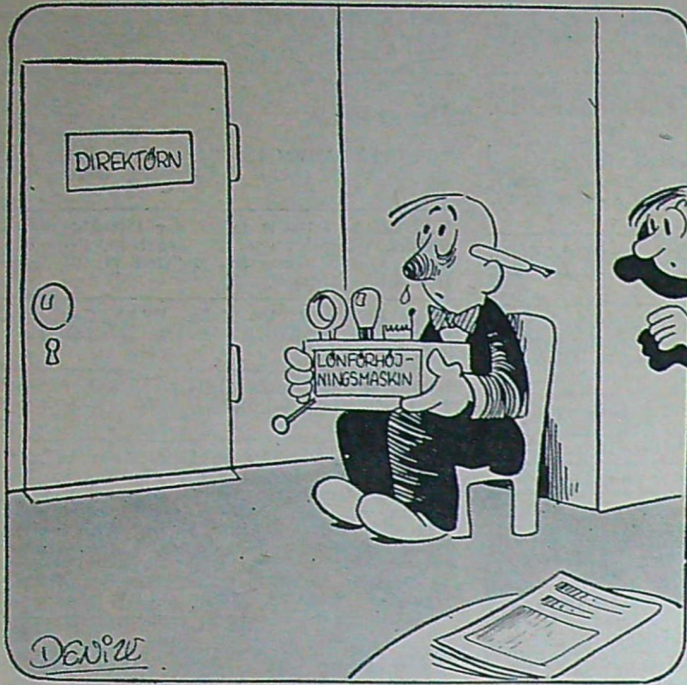
Advertisement for NETZLERS Tekniska Institut, Linnégatan 4 (vid Järntorget), Göteborg. Includes details about electrical and mechanical courses.

Advertisement for Tekniska Institutet, Nybrogatan 8, Stockholm. Includes details about various technical courses.

Advertisement for TEKNISKA SKOLAN KATRINEHOLM. Includes details about technical courses and admission procedures.

Advertisement for HASSLEHOLMS TEKNISKA SKOLA. Includes details about technical courses and admission procedures.

Advertisement for KÖP • SÄLJ • SÖK KONTAKT genom TFA:s ANNONSER.

GENI- hörnan

Radiotekniken kan begagnas till allt, tänker tecknaren sedan han läst Conny, så han konstruerade en speciell löneförhöjningsmaskin innan han besökte direktören i ett viktigt ärende.

TfA:s TANKENÖTTER

Hela halva kycklingar.

Lantbrukare Åkerlund fick en sändning av 100 kycklingar, av vilka han tog undan så många som motsvarade antalet medlemmar i hans familj; resten tänkte han sälja. Grönlund köpte hälften av denna återstod plus en halv kyckling, Gröslund köpte hälften av resten plus en halv kyckling, och Ånglund tillhandlade sig därefter hälften av dem som nu återstod plus en halv kyckling, allt detta utan att någon kyckling behövde styckas. Av det för försäljning avsedda partiet fanns ännu en del kvar, som Åkerlund generöst donerade till fem av sina vänner, lika många till varje. Av hur många personer bestod herr Åkerlunds familj?

Öldrickning.

Om 3 1/3 man dricker 3 1/3 pilsner på 3 1/3 dagar, hur många pilsner dricker då 30 lika törstiga herrar på 30 dagar?

När Ni löst dessa problem skickar Ni in lösningarna till Teknik för Alla, Stockholm 3. Märk kuvertet "Tankenötter nr 23". Först öppnade korrekta lösningar belönas med 5 kronor styck. Tävlingsstid 14 dagar.

LÖSNINGAR

av "Tankenötter" i nr 20 av TfA.

Hasardspel.

Han vann i 27:e omgången.
Femman till Ruben Rosenberg, Nollingshult, Hjo.

Talproblem.

Summan är alltid jämt delbar med 17.
Femman till Karl Olof Olsson, L:a Kyrkogatan 10, Borås.

Lösning av TfA:s korsord nr 20.

VÄGRÄTT.

- 1) Kuli. 5) Talk. 8) Amur. 9) Fimp.
- 10) Lena. 11) 000. 12) MEA. 13) Torr.
- 16) Glas. 18) Triör. 19) Tass. 21) Agfa.
- 24) Ito. 25) Ifö. 26) Gyro. 28) Eris. 29) Apan. 30) Läpp. 31) Asar.

LODRÄTT:

- 1) Kofot. 2) Lamor. 3) Importstopp.
- 4) Tri. 5) Telegrafer. 6) Areal. 7) Krass. 14) Ola. 15) SIS. 17) Alf. 19) Tagel. 20) Sirap. 22) Göres. 23) Anser. 27) Ena.

Första pris till Per-Ivan Lindholm, Kamrerarvägen 14, 2 tr., Stockholm 32.
Andra pris till Herbert Ankar, Box 413, Stockholm 1.

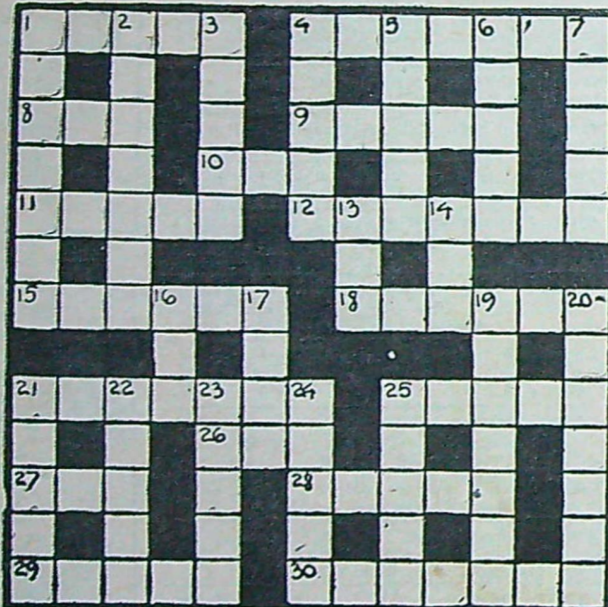
Alla talar om
AUSTER läs om drömmodellen på sidan 27.

Korsordet

Nr 23

VÄGRÄTT:

- 1) I cykelhjul. 4) 1947 års sista har nyss börjat. 8) Hör inte. 9) Månad. 10) Rep. 11) Hotar mörklägga landet. 12) Buk. 15) Fotbollslag och likströmsgenerator. 18) Annat ord för brotsch. 21) Är skönhet ofta. 25) Magsmärta. 26) Tvål. 27) Skena. 28) Fabrikat. 29) Bak på båt. 30) Sådant hus är sällsynt i våra dagar.

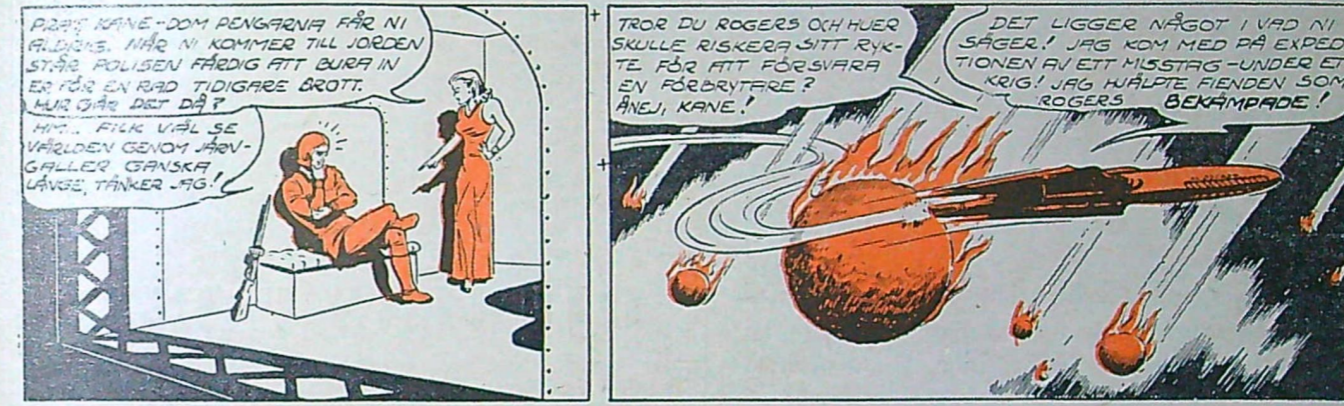
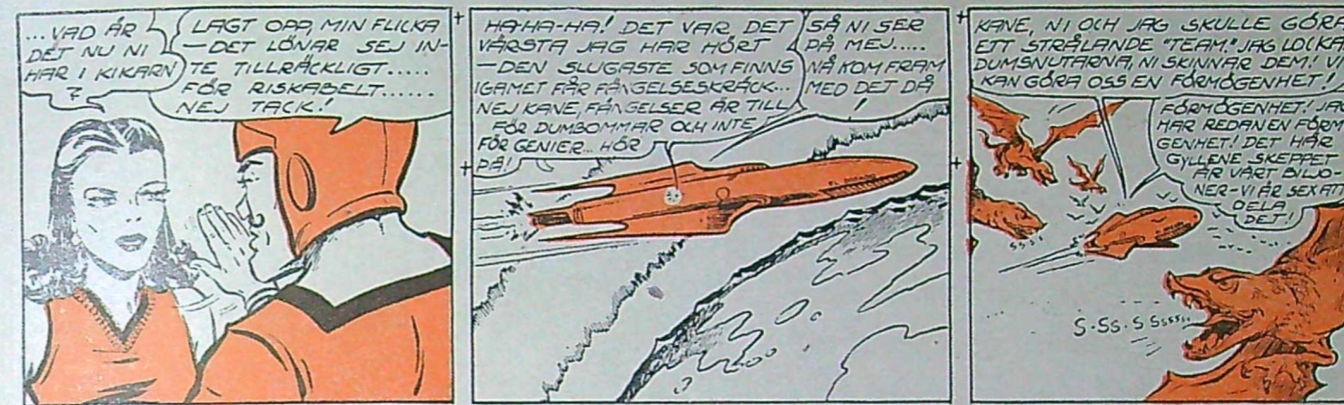
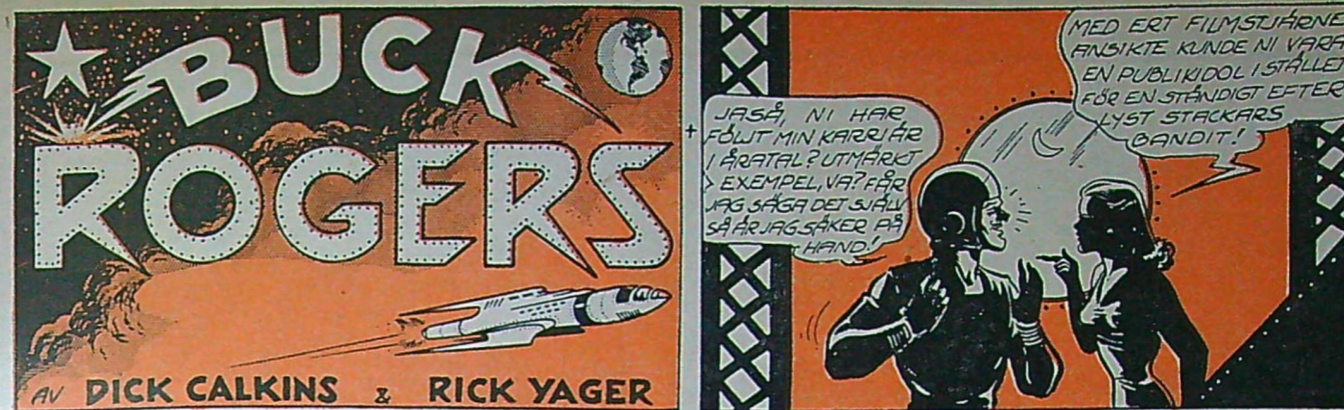

LODRÄTT:

- 1) Stad utan invånare. 2) Pryder upp paradbyxan. 3) Gnagare. 4) Uttrycka missnöje. 5) Rad av strandträd. 6) Uppmaning till tal i gammaldags form. 7) Enhet för ljusflöde. 13) Enhet för tryck och ställe för servering. 14) Och så vidare. 16) Består vanligtvis av 16 sidor trots pappersransonering. 17) Besvär. 19) Populär-

- filosof med förnamnet Alf. 20) Kraft som sinar. 21) Spelar högt i sommarkvällen. 22) Köpt förlåtelse. 23) Ren. 24) Vetenskapen om materiens sammansättning m. m. 25) Änglagestalt.

Lösningarna ska vara TfA tillhanda senast fredagen den 21 nov. 1947. Skriv "Korsord nr 23" på kuvertet. Först öppnade korrekta lösningar belönas med 10 kronor. Andra pris en kvartalsprenumeration. Obs! Svensk Teknisk Ordbok är ofta en god hjälp vid lösandet av ordflöten. Ordboken kan rekvideras i närmaste bokhandel eller direkt från TfA.

EN GÅVA

TILL ALLA DJUR- OCH NATURÄLSKARE!

Med anledning av att det intressanta och monumentala jätteverket *DJURENS VÄRLD* utkommer i häftesupplaga erbjuder vi alla, som insänder nedanstående kupong, ett av verkets häften fullständigt

GRATIS

Klipp ur kupongen och insänd den i dag, och vi sänder Eder gratis och franko och utan någon som helst förpliktelse för Eder ett av verkets mest intressanta häften, ett genomillustrerat prakthäfte på 48 sidor — förutom ett flertal färgtryckta planschbilagor — i stort format, 25 × 17 cm., — och tryckt på fint, glättat, träfritt papper. — Ifrågavarande häfte, som innehåller ett avsnitt om några av djurvärldens intressantaste djur — lejon — tiger — jaguar och panter — med spännande jaktberättelser m. m. samt dessutom en överdådlig mängd praktfulla illustrationer och färgbilagor, är av stort intresse för alla, som tycker om att läsa om djuren och livet i naturen. Verket omfattar alla djurgrupper och utgör i sin helhet en strålande skildring av spännande och höginträsanta upplevelser i naturen under alla breddgrader. Avsikten med det föreliggande häftet är att giva Eder ett intryck av detta förnäma bokverks karaktär med hänsyn till tryck, papper, format, illustrering etc.

FORLAGSHUSET NORDEN A.-B.
MALMO

DJURENS VÄRLD

är en populärvetenskaplig framställning av djurens liv, på grundval av Brehms Tierleben, utarbetad av den danske vetenskapsmannen Fil. D:r Ingvald Lieberkind, känd även på denna sidan Sundet genom sina omåttligt populära radioföreläsningar. Översättningen är grundligt bearbetad efter svenska förhållanden av Professor H. Funkquist, Docenterna Fil. D:r Kjell Ander och Fil. D:r H. Brattström, Fiskerintendenten Fil. D:r N. Rosén, Fil. Lic. Yngve Löwegren och Fil. mag. C. G. A. Klingberg, allt under redaktion av Professorerna Hans Wallengren och Bertil Hanström, chef för Zoologiska Institutionen vid Lunds universitet. För att ytterligare göra den svenska upplagan njutbar har den försetts med utomordentligt vackra och vetenskapligt korrekta färgbilder efter akvareller av Konstnären T. O. Fredlin.

Detta vackra och värdefulla prakthäfte sänder vi jämte ett illustrerat prospekt med utförlig beskrivning av verket fullständigt gratis utan ett enda öres utgift för Eder och utan någon som helst förpliktelse för Eder att köpa verket, — men gratishäftet, som omfattar ett mycket intressant avsnitt av verket, har fullt värde för Eder, även om Ni icke har de resterande häftena. Det enda vi önskar är, att Ni efter mottagandet av gratishäftet meddelar oss på ett portofritt svarskort, som bifogas häftet, om Ni har intresse av att förvärva hela detta storslagna verk eller inte.

GRATIS-KUPONG

FÖRLAGSHUSET NORDEN A. B. MALMÖ

(Kan insändas i öppet kuvert för 5 öre.)

Sänd mig gratis och portofritt och utan någon som helst förpliktelse för mig till köp eller betalning av något slag det i Eder annons omnämnda häftet av Djurens Värld.
Gratishäftet expedieras endast per post och endast ett häfte till varje hushåll.

Namn:

Adress: TFA 2